

A Nimrud-lencse és az ókori csillagászat

(Internet)

Az ún. Nimrud-lencséről nem sok szó esik a tudományos körökben. Ezúttal nem egy egzotikus keleti ételről van szó, hanem egy csiszolt lencséről, amelyet 1850-ben fedezett fel Sir John Layard Nimrud város palotájának feltárásakor.

A lencse Giovanni Pettinato a Római Egyetem professzora szerint alkalmas volt arra, hogy azt távcsőként használhassák az asszírok. Ezzel ki is mondta a szentségtörést és kétségbe vonta a megcsontosodott paradigmát, hogy a távcsövet a Holland optikusok találták fel a XVI. században. A távcsövet csak is kizárólag a XVI. században találhatták fel és kész! Ez olyan, mint a sárkányrepülő kitalálása. Otto Lilienthal 1890-ben kifejlesztette a sárkányrepülőt holott az ókori görög források, amelyek Daidaloszról és Ikaroszról szólnak már ismerték ezt a technikát. Annyira nehéz lenne elképzelni, hogy az ókorban is rájöhettek ezekre az egyszerű megfigyeléseken alapuló aerodinamikai elvekre? Miért kell azt feltételeznünk, hogy az ókori emberek korlátozottak és ostobák voltak, akik egész nap csak állatokat tenyésztettek, buzgón imádkoztak, meg a földet túrták? Ezt a középkori emberek csinálták.

A Nimrud-lencse:

Az ókori emberek tudománya fejlett szinten állt. A mai kor embere hajlamos pejoratívan vélekedni az ókori társadalmakról. Ezt sulykolja belénk a

hivatalos tudományos álláspont, amely elvet minden olyan régészeti leletet, amely a nagyszerű és zseniális középkori és kora újkori tudósok munkáját alapjaiban rengetné meg. A Nimrud-lencse éppen ezért nem lehetett távcső. Az asszirológusok szerint nem elég finoman és gondosan megmunkált ahhoz, hogy távcső legyen. A másik érjük pedig az, hogy egyetlen egy asszír szövegben sem utalnak a lencsék használatára. Persze a "sötét középkor" bővelkedett megannyi fantasztikus tudományos áttörésben. A kínvallatás terén kétségkívül figyelemreméltó eredményeket értek el, de nem a tudomány terén. Nézzük pár szóban mihez is értettek a primitív ókori népek: Az ókori egyiptomiak és az óindek ismerték a plasztikai beavatkozásokat. Az egyiptomiaknak pszichológusaik voltak, fogászati beavatkozásokat végeztek és tisztában voltak az emberi test anatómiájával. Ugyanez nem mondható el a középkori tudósokról. A maják, a dzsainák és az óindek magas szintű matematikai műveleteket végeztek és az iszlám épületek díszítésein fraktálok tűnnek fel, amelyeket a mai kutatók álláspontja szerint az araboknak nem lett volna szabad ismerniük. Visszatérve a Nimrud-lencséhez. Az asszirológusok szerint csupán egyszerű nagyítónak használták, amikor a pecséthengereket és más apró műremekeket készítették. Itt viszont van egy ellentmondás. Ha egy kultúra eljut arra a szintre, hogy nagyítót használ, akkor már tovább is mehet, és elképzelhetőnek tartom, hogy igenis távcsöveket készítettek főleg, hogy a Nibiru mozgását is nyomon akarták követni. Az égboltot sokkal egyszerűbb távcsővel kémlelni, és az asszírok is állandóan figyelték az eget a többi más ókori néphez hasonlóan, mert várták a Nibiru visszatérését.

A Nimrud-tábla üzenete

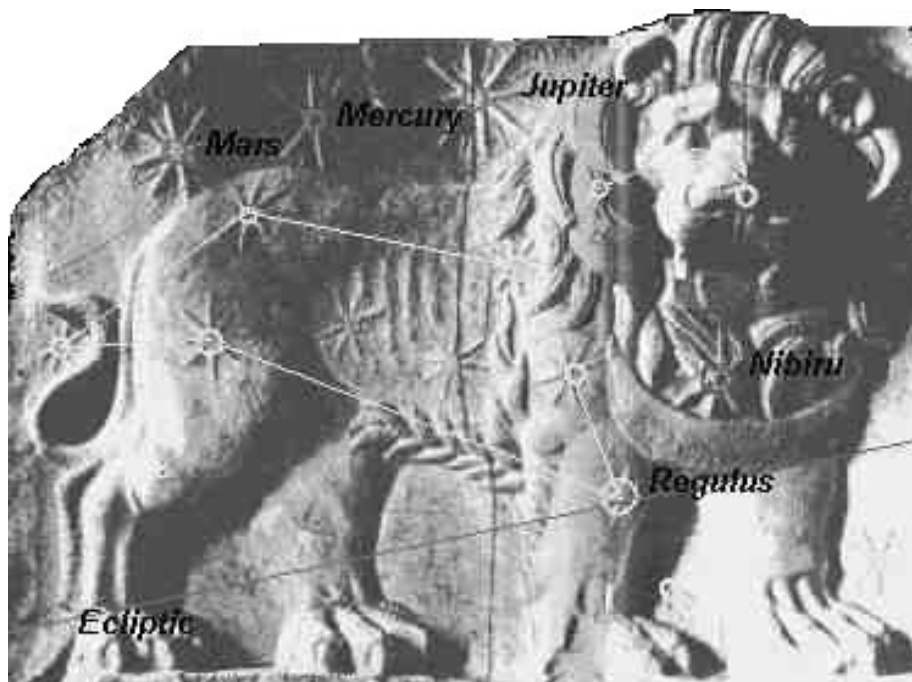
Az ókori népek sokkal fejlettebb csillagászati ismeretekkel rendelkeztek, mint ahogy ezt manapság a hivatalos álláspont képviselői beállítják.

A Nimrud-tábla az egyik bizonyíték arra, hogy ismerték az égitesteket és a Nibiru bolygót. A tábla egy hatalmas kőfaragvány, amelyet Törökországban fedeztek fel. Ezen a kőtáblán örökítették meg a Nibiru utolsó áthaladását. Manapság érthetetlennek tartják, hogy az ősi sumérok honnan is szerezték a csillagászati ismereteiket. Az olyan régészeti bizonyítékokat, mint a Nimrud-lencse álta-

lán besöprik a szőnyeg alá és előjönnek a jól ismert okoskodó, fölényes magyarázatokkal, hogy kiderült a csalás, hamisítás volt a lelet stb. Módszeresen cáfolnak minden olyan információt, ami azt támasztja alá, hogy az asszírok sokkal fejlettebbek voltak csillagászati szempontból, mint azt ma gondolnánk. Ahogy a képen is látható a Nimrud-tábla egy elég jelentős művészeti alkotás, amelyet azért elég körülményes lenne besöpörni a szőnyeg alá. A faragvány a törökországi Nimrud Dag-ban található monumentális szobrok társaságában tekinthető meg.

A Nimrud-tábla értelmezése:

Az oroszlán csillagkép felett három bolygó látható a Mars, Merkúr és a Jupiter a csillagképtől jobbra pedig a Nibiru. A sumérok természetesen ismerték ezeket az égitesteket és azzal is tisztában voltak, hogy a keringésük hogyan viszonyul a Nibiruhoz. A sumér pecséthengereken ábrázolásokat találhatunk a Nibiru pályájának mozgásáról. Olyan kardinális csillagászati pontokat neveztek meg a sumérok, amelyek segítségével a Nibirut azonosítani lehet. Ebben a három fentebb látható bolygónak, a Marsnak, a Merkúrnak és a Jupiternek kulcsfontosságú szerep jutott. A Nibiru, amikor belép a naprendszerbe legelőször a Merkúrral találkozik. Ekkor együttáll a Merkúr bolygóval és harminc fokos szöget zár be a Föld pálya kis-

tengelyével. A második találkozási pont a Jupiter pályájával történik és szintén kb. harminc fokos szöget zár be a Föld kistengelyével. A harmadik találkozási pont már a napközelpontjával történik. A kutatók szerint egykor éppen itt ütközhetett a Nibiru vagy az egyik holdja a Földdel, amely során az élet átkerült a bolygónkra. A Nimrud-táblán látható konstelláció érdekessége, hogy ötven évenként ismétlődik. Az ötvenes elég beszédes szám mivel kapcsolódik Mardukhoz. A számítások szerint 2012-ben következik be az áthaladás, de ez csak akkor válik biztossá, ha 2009-ben a déli féltéken szabad szemmel is észlelhető lesz a Nibiru.